

Beste vrijwilliger, medewerker, sponsor en sympathisant,

Met deze **bijzondere nieuwjaarsbrief** wil ik u allen vooreerst een rijkelijk gezegend 2011 wensen.

Moge ons verlangen naar een betere wereld, dat God uiteindelijk in ieder menshart heeft gelegd, ons stimuleren om zelf te groeien in belangeloze liefde. Zo kunnen we in dit nieuwe jaar bijdragen tot meer welzijn en diep geluk van velen – groot en klein, jong en oud, dichtbij en veraf – die ons levenspad op een of andere wijze kruisen. Is het niet hartverwarmend mensen te mogen ontmoeten die liefhebben zonder zichzelf centraal te stellen? Laten we trachten in dit nieuwe jaar zulke mensen te zijn in deze voor velen soms harde wereld. Dit is alleszins mijn diepste wens voor u en allen die u bijzonder lief zijn.

Ik wens ieder van **u zeer hartelijk te danken**, die mij reeds uw goede kerst- en nieuwjaarswensen hebt overgemaakt. Ook past een woord van oprechte dank aan u allen voor uw vriendschap, voor uw onmisbare medewerking en/of sterk gewaardeerde financiële en/of spirituele steun voor onze Oekraïne- werking, zonder de schenkers van kwalitatief goede hulpgoederen te vergeten. Ik herhaal nog eens dat elke bijdrage - hoe groot of hoe klein ook en hoe zichtbaar of niet – sterk op prijs wordt gesteld. De stapelruimte, ons ter beschikking gesteld door de gemeente Edegem, is zonder meer onmisbaar voor onze hulpgoederenactie. Naast de zeer beperkte gemeentelijke subsidie waardeert OPE vooral de jaarlijkse financiële steun van de Rotary Club Antwerpen-Mortsel en zeer sterk de vele particuliere giften, dank zij dewelke O.P.E. kan werken voor de allerarmsten in Oekraïne.

Ten slotte zijn onze drie belangrijkste Oekraïense projectleiders zeer erkentelijk voor elke vorm van hulp die zij vanuit Edegem ontvangen en zonder dewelke hun werking ondenkbaar is.

Aan de hand van een weliswaar zeer beperkte **visuele voorstelling** van enkele belangrijke acties **in 2010**, kan u zich wellicht enig idee vormen van onze werking en de besteding van de giften van het voorbije werkjaar.

Tot mijn groot spijt kan ik hier uiteraard geen foto weergeven van iedereen die (sterk) betrokken is bij onze acties.

Ik wens me hiervoor te verontschuldigen en hoop hiervoor te mogen rekenen op uw begrip.

Onze **hulpgoederenactie**, gestart in 1993, draait nog altijd op volle toeren. In 2010 hebben we weer vier grote zendingen – vrachtwagens van 90 m³ - kunnen versturen. Al de geschonken hulpgoederen verzendingsklaar maken, vraagt veel handen. Goddank kan O.P.E. rekenen op sterk geëngageerde vrijwilligers, zonder wie wij deze actie voor de allerarmsten in Oekraïne al lang hadden moeten stoppen. Voornamelijk vrijwilligsters zijn wekelijks op post om in de niet meest aangename werkomgeving goederen te selecteren en in te pakken. Twee vrijwilligers zijn behulpzaam bij het stapelen van de goederen.

Hangar 42 (De Burletlaan (175) Edegem)

Vrijwilligers in volle actie

Onder leiding van Angèle Bomans

Daarna komen vrijwilligers van de club “18/8” aan de beurt om de grote vrachtwagen(s) tot de nok te laden, wat ook geen gemakkelijke klus is daar er moet gewerkt worden met een beperkte uitrusting.

O.P.E. is een vrijwilligersorganisatie, waarbij iedereen zich ONBETAALD inzet. Alleen is er van bij de aanvang - uit veiligheidsoverwegingen - geopteerd voor een transportfirma om de hulpgoederen vanuit Edegem naar de centrale stapelruimten – Chervonograd en Ternopil – te brengen. De transportkosten vormen een zware post in ons budget. En al is het stimuleren van structurele hervormingen uiterst belangrijk, toch mag ook niet één noodlijdende in de kou blijven. In Oekraïne heeft de economische crisis bijzonder hard toegeslagen, Noodzakelijke levensmiddelen kosten er zoveel, soms meer dan hier, terwijl de lonen beduidend lager blijven. Er bestaat in Oekraïne trouwens geen sociaal vangnet, zoals wij dit kennen. Wie in de marge van de samenleving leeft, verdient ook aandacht en hulp. Deze individuele hulpverlening sluit geenszins structurele hulp uit; ze kan zelfs een belangrijke signaalfunctie naar het beleid toe vervullen.

Met de opbrengst van benefietacties trachten wij de vervoerkosten te betalen. In dit verband is ons **tweejaarlijks benefietweekend** het belangrijkste evenement, ook in 2010. Voor wie hieraan niet heeft deelgenomen, volgen enkele foto's en gaat onze bijzondere dank nog eens uit naar de actoren, die bereid waren de leiding ervan op zich te nemen. Het benefietmaal gaat telkens gepaard met een **fototentoonstelling**, welke een overzicht biedt van de voorbije werkjaren, wat vooral de belangstelling wegdraagt van de nieuwkomers, ook van de Oekraïense ambassade. De vorige keren mochten we ons verheugen in de deelname van de ambassadeur(s), die zich echter deze keer heeft laten verontschuldigen en heeft laten vervangen door een van zijn raadgevers (wegens de belangrijke vergadering van de NAVO in Lissabon).

Fototentoonstelling

Dhr O. Moroz, raadgever van de ambassadeur

Becommentarieerde foto's zeggen veel meer.

Benefietbrunch : 20 november 2010

onder leiding van Luce Plinke

Het team van Luce in volle voorbereiding

Het ontbreekt niet aan keuze!

Luce (rechts) kijkt gelukkig toe!

Benefietlunch : 21 november 2010

onder leiding van Jo Vermeiren, geassisteerd door Stan Peeters

De gelukkige initiatiefnemer van de lunch, met zijn helpers van de club18/8 en de dames voor de afwas

Jo beleeft er deugd aan !

Een warm onthaal

het aperitief

en gezellig tafelen voor het "goede doel"

Onze huidige belangrijkste O.P.E. projecten in Oekraïne

Het “**Kovcheg (ark) project**” in Lviv, uitgebreid met de “**sociale patrouille**”, staat onder leiding van **Ihor HNAT**. Het situeert zich in het kader van het “**Sociaal Centrum voor Wederaanpassing**” in Lviv, waaronder ook nog een consultatiebureau voor mishandelde vrouwen, een opvangtehuis voor ex-gedetineerden in Brody en zijn niet te vergeten strijd tegen de mensenhandel of inzet voor de bevrijding van vrouwen, gedwongen actief in de prostitutie. In Oekraïne leven ontelbare “**sociale weeskinderen**”, kinderen door hun ouders aan hun lot overgelaten omwille van allerlei redenen, zoals bij een vertrek naar het buitenland om er werk en een inkomen te zoeken, bij alleenstaande ouders, soms van miserie aan de drank of de drugs. Hieronder (links) een foto van straatkinderen in de buurt van een oude verwarmingsinstallatie. In Lviv kan het kwik tot -20 en zelfs -30 graden dalen.

Een toevluchtsoord bij bittere kou in de plek naast de ketel

Alleenstaand jongetje thuis wordt verwacht het “alleen” te redden

Voetballen verricht wonderen: karaktervorming en zelfbevestiging

Wie dichter bij onze werking staat, weet dat wij nu al verscheidene jaren het “**project van de sociale patrouille**” steunen: vier sociale werkers, die jongeren tussen 7 u. en 11 u. en 19 u. en 23 u. opzoeken op de meest lugubere plekken in Lviv en ze via een vertrouwensrelatie uit dit “**helse circuit**” trachten te bevrijden. Zo zijn er al jonge levens letterlijk “**gered**”. Deze jongeren behoren tot de marginale groep, waarbij - zonder de minste opvang en begeleiding - één op de twee in de criminaliteit belandt en één op de zeven zelfmoord pleegt.

Ze maken zelf drugs

Nog net op tijd in het ziekenhuis geraakt door

de sociale patrouille

Dank zij dit project krijgen jongeren de kans op een leven met toekomstperspectief. Ze kunnen terug naar school, een beroep aanleren, enz. Tijdens de zomerkampen krijgen de jongeren zelfs vorming in conflictbeheersing. Men streeft ook naar een betere relatie met de leefsituatie thuis, voor zover mogelijk. Kortom, men helpt jongeren zich opnieuw te integreren in de bredere samenleving.

In Brody wordt met de ex-gevangenen – naast de andere vormingskansen op beroepsvlak - aan groente- en veeveelt gedaan met de bedoeling om hiermee ook het project voor straatkinderen in Lviv te bevoorraden.

In functie van de strijd tegen de mensenhandel zijn er in 2010 contacten georganiseerd, eerst met Patsy Sörensen in Antwerpen en nadien met Prof. Stephan Parmentier van de K.U. Leuven. Het is onze bedoeling om deze werking op te tillen tot Europees niveau omdat er ook een zeer grote mobiliteit heerst in deze sector.

Ihor Hnat is een veelzijdig man, die zich grenzeloos inzet voor sterk marginalen van elke leeftijd, zowel individueel, langs de betrokken professionele krachten van het “**Centrum voor Sociale Wederaanpassing**”, als structureel, langs contacten met de overheid in Oekraïne en occasionele vormingssessies voor beroepskrachten om deze bevolkingsgroepen op een meer adequate wijze te benaderen. Hij blijft wel sterk rekenen op onze ONMISBARE, voornamelijk financiële, hulp

Roman OLIARNYK is directeur van het liefdadigheidscentrum, “Caritas Chervonograd” genoemd, gelegen in de gelijknamige stad, waar vrijwilligers van O.P.E. in 1994 een gaarkeuken hebben geïnstalleerd. Sinds 1995 wordt er dagelijks één warme maaltijd opgediend aan een honderdtal alleenstaande behoeftige bejaarden (de weekends en de zomermaanden niet meegeteld). Om bij te dragen tot de financiering van dit broodnodige project wordt deel genomen aan de jaarlijkse kerstmarkt op Molenveld en de wereldmarkt in Edegem. Vera en Willy van Genechten nemen dit voor hun rekening.

Gaarkeuken

Eetzaal

Eén warme maaltijd

Kerststand op Molenveld

Roman Oliarnyk is eerder medisch gericht en heeft op dit vlak al verscheidene waardevolle realisaties op zijn actief. Zijn voorstel om voor zeer behoeftige patiënten in psychiatrische ziekenhuizen nieuwe matrassen aan te kopen, is bij O.P.E. niet in dovenmansoren terecht gekomen. Er is zelfs een “**matrassenactie**” op gang gebracht, welke vooral positief onthaald is door de groep van “Adem’tocht” in Edegem, die onze actie blijft steunen.

Psychiatrisch ziekenhuis in Monastyrrok

Psychiatrisch ziekenhuis in Velyki

Eén nieuwe matras : 41 Euro

De formule is eenvoudig. Bij elke samenkomst denkt men ook aan minderbedeelden en schenkt men op vrijwillige en anonieme basis een kleine bijdrage. Dank zij dit systeem, verhoogd met enkele belangrijke giften van particulieren, werden al honderd matrassen aangekocht in Oekraïne, waar zij nog bijdragen tot de tewerkstelling. Het gaat hier om een zeer haalbare formule. Wie volgt dit voorbeeld na, ook om ons te helpen andere noden te lenigen?

Onze derde projectleider is **Ivan HUNYA**, een priester van de Grieks- katholieke kerk, die de jongste jaren vooral structurele hervormingen heeft pogen te bewerkstelligen. In functie hiervan worden dan in ons land studiedagen georganiseerd.

Op modelcampus voor bejaarden in Tienen

Delegatie op het Vlaams Ministerie

Vlaamse Federatie Palliatieve Zorg

In opvolging van een driedaagse in het voorjaar van 2009 kwam het voorstel van Mevr. L. Bratsyun, toenmalig specialist bij de Minister van Gezondheid in Oekraïne, om in dat najaar samen met ons een colloquium te organiseren voor meer dan honderd professionelen uit de medische sector, overwegend geneesheren. Maar de griepandemie zorgde er toen voor dat alles op het allerlaatste moment werd afgelast of juist gezegd verdaagd tot 2010. Dan was de aswolk de spelbreker. Als het God belieft, lukt onze poging wel de derde keer, nu in 2011. Het is alleszins al zo geprogrammeerd, ook in Oekraïne.

Aarzel niet om ons te contacteren voor meer informatie en nog minder om ons te steunen, zelfs zonder dat u van ons hiertoe een oproep ontvangt. De middelen van O.P.E. zijn erg beperkt, de verwachtingen ten aanzien van O.P.E. des te groter! Met mijn herhaalde dank voor uw medewerking en steun en mijn wens voor **een GELUKKIG NIEUW JAAR**.

Liliane de Cooman-Bollaerts, coördinator O.P.E.

Prins Boudewijnlaan, 268, 2650 Edegem. Tel. 03.288.73.65 Fax. 03 293 71 36 E-mail: liliane.bollaerts@telenet.be

N.B. **Vanaf 2011** is het rekeningnummer van ons “**Oekraïne Fonds**” in Edegem : **BE40 8803 5555 5163**